

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. března 2011

o státní podpoře C 39/07, kterou Itálie poskytla společnosti Legler SpA

(oznámeno pod číslem K(2011) 1758)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2012/51/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na rozhodnutí, kterým Komise rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU ve věci předmětné podpory ⁽¹⁾,

po vyzvání zúčastněných stran, aby podle výše uvedených ustanovení předložily své připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dne 5. dubna 2007, šest měsíců poté, co byla poskytnuta podpora na záchranu schválená Komisí, neboť byla považována za slučitelnou s vnitřním trhem ⁽²⁾, Itálie oznámila plán restrukturalizace společnosti Legler SpA.
- (2) Dne 25. září 2007 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se restrukturalizace ⁽³⁾. Dne 30. listopadu 2007 obdržela připomínky ze strany Itálie.
- (3) Dne 10. prosince 2007 Komise obdržela připomínky zúčastněné třetí strany, které byly Itálii předány dne 3. března 2008 a na něž Itálie odpověděla dne 20. května 2008.
- (4) Dne 23. července 2008 italské orgány stáhly oznámení plánu restrukturalizace a prohlásily, že jej nebudou provádět.
- (5) Ve dnech 8. srpna 2008, 22. října 2008, 9. února 2009, 4. září 2009 a 17. března 2010 Komise požádala o další

informace a italské orgány odpověděly dopisy ze dne 26. září 2008, 1. prosince 2008, 3. června 2009, 6. října 2009, 24. února 2010 a 20. dubna 2010.

II. POPIS

II.1 Příjemce

- (6) Legler SpA je mateřská společnost skupiny zabývající se výrobou textilu (dále jen „Legler“, „skupina“ nebo „společnost“) založené v roce 1863, která se v době, kdy bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení, skládala z různých právnických subjektů, zejména ze společností Legler Ottana SpA, Legler Siniscola SpA a Legler Macomer SpA. Společnost Legler SpA byla držitelkou menšinového podílu ve společnosti Legler Maroc SA a vlastnila 40 % podíl ve společnosti Legler Ottana SpA. Většinou účast ve společnosti Legler SpA měl holding Piltar Ltd (dále jen „Piltar“).
- (7) V roce 2007 měla společnost Legler 1 213 pracovních jednotek ⁽⁴⁾ a vlastnila závody na Sardinii (konkrétně v obci Macomer v provincii Oristano a v obcích Siniscola a Ottana v provincii Nuoro) a v Lombardii (v obci Ponte San Pietro v provincii Bergamo). Tržba celé skupiny dosahovala v roce 2006 částky 101 milionů EUR a v září 2007 částky 30,9 milionu EUR.
- (8) Hlavní činnost společnosti Legler spočívá ve výrobě vysoce kvalitního denimu, v níž měla společnost vedoucí postavení v Itálii a v Německu, a byla důležitým dodavatelem do Francie a Beneluxu. Podle italských orgánů má trh s denimem dvě části: konfekci pro známé značky (odvětví, v němž společnost Legler hlavně působila) a výrobky pro širokou spotřebu, tedy odvětví, kde je konkurence založena hlavně na ceně. Hlavními konkurenty společnosti Legler byli Italové, Řekové, Francouzi, Tunisané, Turci a Japonci. První problémy zažila společnost Legler v roce 2003, kdy byla značná část výroby přesunuta do Asie nebo do jižního Středomoří.
- (9) Dne 30. května 2007 bylo ve správní radě společnosti SFIRS SpA, což je investiční společnost oblasti Sardinie, rozhodnuto, že společnost SFIRS získá za 450 000 EUR pohledávku společností Intex SpA v likvidaci v nominální hodnotě rovnající se 17 milionům EUR vůči společností Legler SpA a Legler Siniscola SpA.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 1.12.2007, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. C 159, 12.7.2007, s. 2. Podpora na záchranu byla schválena na období od 5. října 2006 do 5. dubna 2007.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

⁽⁴⁾ Tento údaj se týká počtu osob pracujících pro společnost na plný úvazek po celou dobu, která se bere v úvahu.

- (10) Na tomtéž zasedání bylo dále rozhodnuto, že část z celkového dluhu 17 milionů EUR, tedy 14,5 milionů EUR, bude přeměněna na kapitál společnosti Legler.
- (11) Dne 31. května 2007 se společnost SFIRS stala na valné hromadě akcionářů společnosti Legler akcionářem společnosti Legler. Přeměnou části dluhu na kapitál (*debt to equity swap*) v nominální hodnotě 14,5 milionu EUR společnost SFIRS získala 49 % kmenových akcií (a 100 % mimořádných akcií⁽⁵⁾) společnosti Legler SpA. Zbývajících 51 % měla v držení společnost Piltar.
- (12) V lednu 2008 se společnost SFIRS rozhodla postoupit svou vlastní účast ve společnosti Legler SpA a zbývajících vlastní pohledávky vůči společnosti Legler a zveřejnila výzvu k vyjádření zájmu o společný nákup její účasti a jejích pohledávek.
- (13) Vítězná nabídka společnosti Ferratex s.r.l. (dále jen „Ferratex“) představovala celkovou částku 2 000 001 EUR. Podle italských orgánů cena odrážela tržní hodnotu pohledávek společnosti SFIRS vůči společnosti Legler a jejím dceřiným společnostem, které nezávislý odborník ocenil na 2 miliony EUR, k nimž se připočetla symbolická cena 1 EUR za účast společnosti SFIRS ve společnosti Legler, která se rovněž shodovala s odhadem nezávislého odborníka. K prodeji došlo dne 25. ledna 2008.
- (14) Společnost Legler ještě v období od prosince 2007 do srpna 2008 ukončila činnost v různých závodech a od té doby jsou všechny tyto závody uzavřeny.
- (15) Dne 23. července 2008 společnost Legler SpA změnila název na Texfer SpA a tato změna měla dopad na dceřiné společnosti, z nichž se staly Texfer Ottana SpA, Texfer Siniscola SpA a Texfer Macomer SpA.
- (16) Dne 18. srpna 2008 byla mateřská společnost skupiny prohlášena příslušným soudem za platebně neschopnou a dne 13. listopadu 2008 bylo vůči ní a jejím dceřiným společnostem zahájeno úpadekové řízení zvané „nucená správa“.
- (17) Záruku poskytnutou jako podporu na záchranu podniku banka uplatnila krátce po zjištění, že společnost Legler nesplatila úvěr poskytnutý na záchranu. Zodpovědné ministerstvo proto splatilo úvěr s příslušnými úroky dne 16. září 2008.
- (18) Dne 21. října 2010 společnost Texfer SpA vyhlásila úpadek a totéž proběhlo ve dnech 17. a 18. listopadu 2010 ve společnostech Texfer Ottana SpA, Texfer Siniscola SpA a Texfer Macomer SpA.

Finanční situace příjemce

- (19) V roce 2006 vykazoval majetek společnosti Legler negativní zůstatek ve výši 8,6 milionu EUR, zatímco v roce 2005 byl zůstatek ještě pozitivní (17,2 milionu EUR). Ztráty společnosti dosáhly v roce 2006 výše 25,9 milionu EUR, zatímco v roce 2005 se rovnaly částce 28,1 milionu EUR. Hrubá marže podnikání (EBITDA) dosáhla v roce 2006 – 10,9 a v roce 2005 – 0,7. Stouply i finanční poplatky.
- (20) Dne 30. listopadu 2007 vykazoval majetek společnosti Legler negativní zůstatek 16,3 milionů EUR. Ztráty za období 2003–2007 dosáhly 94,9 milionu EUR a situace společnosti se neustále zhoršovala, jak se zvětšovaly ztráty a klesala tržba.
- (21) Od 13. listopadu 2008 byla skupina v souladu s vnitrostátními právními předpisy v úpadekovém řízení, které vedlo k vyhlášení úpadku (viz 16.–18. bod odůvodnění).

II.2 Opatření na restrukturalizaci

- (22) Plán restrukturalizace, „průmyslový plán“ (dále jen „plán“), který Itálie oznámila, měl trvat tři roky (2007–2009) a sestával ze tří opatření: i) 13 milionů EUR jako střednědobá záruka na období restrukturalizace náhradou za šestiměsíční záruku schválenou jako podporu na záchranu podniku⁽⁶⁾, ii) 13,2 milionu EUR jako přímá dotace a iii) 13 milionů EUR jako přeměna dluhu na kapitál. Dne 31. května 2007 ale společnost SFIRS provedla přeměnu dluhu na kapitál v nominální výši 14,5 milionu EUR.
- (23) I když byl „průmyslový plán“ předložen na období 2007–2009, italské orgány tvrdily, že období restrukturalizace začíná 1. června 2007 a skončí koncem roku 2012. Jako důkaz o tom, jak má restrukturalizace společnosti probíhat v letech 2009 až 2012, byly uvedeny pouze pokladní toky a pasiva nově vytvořené společnosti (Newco).

⁽⁵⁾ Mimořádné akcie poskytovaly akcionáři přednostní právo na rozdělení zisku a na náhradu kapitálu v případě rozpuštění společnosti.

⁽⁶⁾ To znamená do 31. prosince 2012.

- (24) Z tohoto širšího pohledu dosahovaly celkové náklady plánu pro nově vytvořenou společnost vzniklou spojením společnosti Legler SpA s jejími dceřinými společnostmi na Sardinii částky 106,2 milionu EUR, z čehož bylo 86,7 milionu určeno na rozsáhlou reorganizaci skupiny a zbývající část na obnovu kapitálu a na pokrytí ztrát.
- (25) Hlavní činnost nově vytvořené společnosti se soustředí na nejsilnější oblast výroby společnosti, tedy na vysoce kvalitní denim, zatímco oba další směry výroby (manšestr a hladká bavlna) budou zrušeny. I zeměpisné rozmístění skupiny bude soustředěno pouze do dvou výrobních závodů (Siniscola a Ottana), které jsou oba v jednom regionu. Zbylé činnosti budou prodány a společnost Legler tak zároveň z vlastních zdrojů přispěje na omezení nákladů za energii, dopravu a zaměstnance. Plán nezahrnoval závod v Macomeru⁽⁷⁾.
- (26) Plán stanovil rovněž přistoupení nového akcionáře společně se společností SFIRS a uváděl nezbytnost několika soukromých úvěrových linek na předpokládanou reorganizaci.

II.3 Důvody, které vedly k zahájení řízení

- (27) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila pochybnosti o skutečnosti, že v přeměně dluhu na kapitál nebyly přítomny prvky státní podpory. Komise pochybovala, že soukromý investor by byl ochoten za těchto podmínek vyměnit svou pohledávku za kapitálový podíl, zejména proto, že bylo zjištěno, že činnost části podniku byla již několik měsíců zastavena a že italské orgány nepředložily Komisi alternativní scénář, který by z pohledu společnosti SFIRS ukázal, jak by mohla být investice do skupiny Legler a převzetí nákladů na restrukturalizaci z hospodářského hlediska výhodnější než likvidace skupiny.
- (28) Co se týče slučitelnosti podpory s vnitřním trhem na základě Pokynů Komise pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽⁸⁾ (dále jen „pokyny na záchranu a restrukturalizaci“), Komise měla především pochybnosti, zda většinový akcionář, společnost Piltar, může vyřešit potíže společnosti Legler a zda může uvnitř skupiny dojít k vlastnímu rozdělení nákladů.
- (29) Komise dále pochybovala o tom, že by plán mohl v dlouhodobém výhledu obnovit výnosnost, neboť předpokládané postoupení aktiv a výrobních linek vypadalo poměrně neurčitě a mnohé hypotézy týkající se budou-

cích provozních podmínek vypadaly téměř nereálně vzhledem k tomu, že výroba společnosti Legler byla pozastavena. Vyjadřovala kromě toho pochybnosti o tom, zda jsou navrhovaná kompenzační opatření realistická a zda jdou dále, než opatření nezbytná pro obnovení výnosnosti, zda je výše vlastního příspěvku dostatečná a zda je dodržena zásada podpory „jednu a dost“.

- (30) Komise nakonec požádala italské orgány, aby poskytly informace o skutečnostech, které vyvolaly její pochybnosti (původ úvěrů společnosti SFIRS, podrobné informace o společnosti Piltar a rozdělení nákladů uvnitř skupiny, kompenzační opatření, konkrétní možnosti, jak nalézt nového akcionáře a jak se dostat k soukromým finančním prostředkům nezbytným pro restrukturalizaci společnosti Legler).

III. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ ZÚČASTNĚNÝMI TŘETÍMI STRANAMI

- (31) V dopise ze dne 14. prosince 2007 vyjádřila zúčastněná třetí strana připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení a zdůraznil škodlivý dopad uvedených opatření. Tvrdila, že pro toto odvětví je typická situace nadměrných kapacit. Poskytla navíc údaje o celosvětových kapacitách ve výrobě denimu v roce 2006 a uvedla, že na celosvětové úrovni jsou kapacity vyšší o 27 %.

IV. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

- (32) Italské orgány především vysvětlily, jak se společnost SFIRS stala většinovým akcionářem společnosti Legler. V březnu 2007 společnost SFIRS získala za cenu 450 000 EUR pohledávku, kterou měla společnost Intex SpA v likvidaci vůči společností Legler SpA a Legler Siniscola SpA. Dne 31. května 2007 společnost SFIRS použila první část této pohledávky v nominální hodnotě 14,5 milionu EUR a přeměnila ji v kapitál, čímž získala 49 % řádných akcií společnosti Legler (zatímco společnost Piltar byla držitelem zbývajících 51 %) a 100 % mimořádných akcií⁽⁹⁾.
- (33) Italské orgány zadruhé uvedly, že společnost Piltar byla pouhým nástrojem řízeným fyzickými osobami. Společnost byla založena za účelem získání podílů ve společnosti Legler a nevyvíjela žádnou jinou obchodní činnost. Italské orgány kromě toho zdůraznily, že společnost Piltar měla po určitou dobu v úmyslu nepodporovat finančně společnost a postupně předávat svůj podíl na skupině. Společně s podílem 49 % by společnost SFIRS získala právo koupit zbývajících 51 % řádný podíl.

- (34) Zatřetí, italské orgány se zavázaly poskytnout informace o kompenzačních opatřeních.

⁽⁷⁾ Plán stanovil pro tento závod samostatný průmyslový plán.

⁽⁸⁾ Pokyny Komise pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2) a Sdělení Komise o prodloužení platnosti pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. C 156, 9.7.2009, s. 3).

⁽⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 6.

- (35) Začtvrté, Itálie poukázala na povzbudivé tendence, které se objevily v těch oblastech výroby, v nichž společnost Legler stanovila opatření na obnovení výnosnosti na základě plánu restrukturalizace, jak je popsáno v 25. bodě odůvodnění, a na úmysl společnosti nalézt soukromé úvěrové linky a nového akcionáře na financování části plánu a činnosti, které již byly v tomto směru vykonány.
- (36) V odpovědi na připomínky zúčastněné třetí strany italské orgány následně zdůraznily, že podíl společnosti Legler na trhu se v roce 2006 omezil na 0,27 %. Doplnily, že plán stanovil jako kompenzační opatření snížení kapacit společnosti o 22 % ve srovnání s rokem 2006 a o 40 % ve srovnání s rokem 2005. Proto se domnívaly, že podpora nevyvolá narušení hospodářské soutěže v rozporu se společným zájmem.

- (37) V komentářích následujících po stažení plánu restrukturalizace italské orgány argumentovaly, že přeměna dluhu na kapitál neproběhla jako státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, neboť společnost SFIRS jednala v souladu se zásadou investora působícího v tržních podmínkách. Podle italských orgánů by soukromý investor jednal stejně, aby co nejučinněji odvrátil úpadek a zachránil alespoň část svých pohledávek a společně s novým soukromým investorem a s novou úvěrovou linkou by restrukturalizoval společnost.

V. POSOUZENÍ

- (38) Podle čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999⁽¹⁰⁾ může zúčastněný členský stát stáhnout oznámení podle článku 2 dříve, než Komise přijme rozhodnutí podle článku 4 nebo 7.
- (39) V takovém případě Komise prohlásí formální vyšetřovací řízení, které případně zahájila, za skončené podle čl. 8 odst. 2.
- (40) Komise podotýká, že Itálie neposkytla přímou dotaci ve výši 13,2 milionu EUR a že Itálie takový plán podpory neuskuteční. Po stažení plánu restrukturalizace tedy nemá smysl pokračovat ve formálním vyšetřovacím řízení, které bylo v této věci zahájeno.
- (41) Vzhledem k tomu, že Itálie protiprávně prováděla další dvě restrukturalizační opatření, musí Komise při uzavření formálního vyšetřovacího řízení stanovit, zda jde o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a v případě, že ano, zda je podpora slučitelná s vnitřním trhem.

- (42) Článek 107 odst. 1 Smlouvy stanoví, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem.
- (43) V případech, kdy by měla být nebo byla státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy poskytnuta podniku, jenž má obtíže, je třeba posoudit její slučitelnost na základě pokynů pro záchranu a restrukturalizaci podniků. Podpora může být proto považována za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy jen v případě, že jsou splněny podmínky uvedené v těchto pokynech.

V.1 Existence podpory

Prodloužení záruky poskytnuté jako podpora na záchranu podniku na celou dobu trvání období restrukturalizace

- (44) Záruka poskytnutá jako podpora na záchranu podniku ve výši 13 milionů EUR nebyla po uplynutí šestiměsíčního období, na něž byla Komisí schválena, zrušena a zůstala aktivní i poté, co bylo staženo oznámení o plánu (viz 17. bod odůvodnění).
- (45) Prodloužení záruky poskytnuté jako podpora na záchranu podniku bylo oznámeno jako opatření na náklady příslušného ministerstva a financováno ze státního rozpočtu. Proto byla poskytnuta z veřejných prostředků a lze ji připisovat státu. Záruka představuje selektivní výhodu, neboť umožnila společnosti Legler přístup k finančním zdrojům, které by jinak vzhledem ke své finanční situaci nikdy neobdržela. Zbavila tak společnost Legler výdajů, které by jinak musela nést. Vzhledem k tomu, že společnost Legler uskutečňovala plán restrukturalizace zaměřený na výrobní činnost, mohla podpora navíc poškodit hospodářskou soutěž na trhu Unie a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zúčastněná třetí strana ve svých připomínkách zdůraznila škodlivý účinek opatření a upozornila navíc na to, že pro toto odvětví je typická situace nadměrné kapacity.
- (46) Komise se proto domnívá, že prodloužení záruky poskytnuté jako podpora na záchranu podniku, která představuje rovněž restrukturalizační opatření, je státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (47) Pro stanovení výše podpory Komise odkazuje na bod 4.1 písm. a) sdělení Komise o zárukách⁽¹¹⁾, v němž se připomíná, že „společnostem majícím potíže by případný tržní ručitel v okamžiku poskytnutí záruky účtoval vysokou

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹¹⁾ Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

prémii odpovídající očekávané míře pravděpodobnosti neplnění. Je-li pravděpodobnost, že dlužník nebude schopen splatit půjčku zvláště vysoká, nemusí tato tržní sazba existovat a v mimořádných situacích může prvek podpory v záruce dosáhnout stejné výše jako částka skutečně krytá zárukou“.

- (48) Vzhledem k tehdejšímu vážným finančním potížím společnosti Legler, které byla poskytnuta záruka (zvýšení ztrát, snížení tržby a negativní čistý majetek, jak je popsáno v 19.-21. bodě odůvodnění a v 52. bodě odůvodnění), Komise považuje za vysoce nepravděpodobné, že by podnik byl schopen získat na trhu bankovní úvěr bez zásahu státu. Komise proto dochází k závěru, že výše podpory odpovídá celkovému objemu úvěru⁽¹²⁾.

Přeměna dluhu na kapitál

- (49) Komise podotýká, že přeměnu provedla společnost SFIRS, veřejnoprávní subjekt, v němž většinu akcií drží region Sardinie, který má převažující vliv na jeho rozhodování⁽¹³⁾. Itálie tuto skutečnost nikdy nepopírala. Komise proto dochází k závěru, že toto opatření lze přičítat státu a že bylo provedeno za pomoci prostředků ze státního rozpočtu. Opatření je selektivní, neboť poskytuje výhodu jedinému podniku, totiž společnosti Legler. Vzhledem k tomu, že společnost Legler uskutečňovala plán restrukturalizace zaměřený na výrobní činnost, mohla podpora navíc poškodit hospodářskou soutěž na trhu Unie a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Na případný škodlivý účinek opatření poukázala ve svých připomínkách rovněž zúčastněná třetí strana, která upozornila i na to, že pro toto odvětví je typická situace nadměrné kapacity.
- (50) Itálie naopak ve svých připomínkách tvrdila, že předmětné opatření nezvýhodňuje společnost Legler, neboť je podle jejího názoru v souladu se zásadou investora působícího v tržním hospodářství.
- (51) Podle ustálené judikatury⁽¹⁴⁾ je pro zjištění, zda společnost Legler získala prostřednictvím prostředků ze státního rozpočtu výhodu, nezbytné stanovit, zda by za podobných podmínek byl soukromý investor srovnatelný se společností SFIRS ochoten provést k datu, kdy byla

operace uskutečněna, podobnou přeměnu dluhu na kapitál na základě dostupných informací a předvídatelného vývoje.

- (52) Na základě finančních výkazů společnosti Legler Komise především uvádí, že v roce 2007 se kapitál společnosti rovnal 1,8 milionu EUR a zůstatek čistého majetku byl negativní v objemu 16,2 milionu EUR, že ztráty za období 2003–2007 byly potvrzeny ve výši 94,9 milionu EUR a že situace společnosti se očividně zhoršovala s tím, jak rostly ztráty a snižovala se tržba.
- (53) Komise navíc uvádí, že společnost SFIRS navzdory právě popsané kritické finanční situaci neprovedla úplnou analýzu hospodárnosti provozu, ani posouzení rizika. Přes četné žádosti Komise v tomto smyslu vlastně italské orgány nikdy nepředložily podložený alternativní scénář, který by ukázal, že volba společnosti SFIRS byla lepší, než scénář likvidace společnosti Legler.
- (54) Podobné připomínky formulovala italská centrální banka ve zprávě⁽¹⁵⁾ vypracované po šetření činnosti společnosti SFIRS. V této zprávě se kritizuje chování společnosti SFIRS za neúplnost preventivní analýzy přeměny dluhu na kapitál a za zřejmý rozpor v „investici“ bez perspektivy návratu.
- (55) Ovšem i pomineme-li toto posouzení, zdá se, že finanční situace společnosti vylučuje, že by obezřetný investor působící v tržním hospodářství mohl provést uvedenou transakci.
- (56) V tomto ohledu Komise dále uvádí, že průmyslový plán oznámený společností nemůže být považován za spolehlivý základ reálné prognózy budoucího fungování podniku. Již z prosté skutečnosti, že plán se netýkal celého období restrukturalizace, ale jen jeho části, a že neobsahoval informace o tom, jak bude pokračovat restrukturalizace (viz 23. bod odůvodnění), je zřejmé, že nedostatečné informace by odradily soukromého investora od realizace uvedené transakce.
- (57) Zadruhé, nelze přehlížet skutečnost, že pokud jde o konkrétní prognózy návratnosti pohledávky společnosti SFIRS vůči společnosti Legler, došlo po přeměně dluhu na kapitál k oslabení postavení společnosti SFIRS jako akcionáře ve srovnání s předchozím postavením přednostního věřitele.
- (58) Hodnota a budoucí prognózy akcionářského podílu společnosti SFIRS se zdály být v okamžiku přeměny dluhu na kapitál příliš omezené, aby mohly vyvážit výše uvedená rizika, zejména s ohledem na kritickou finanční situaci podniku. To bylo jasně zdůrazněno ve

⁽¹²⁾ Viz také rozhodnutí Komise ve věci C 59/2007 ze dne 28. října 2009 o podpoře na záchranu společnosti Ixfin (Úř. věst. L 167, 1.7.2010, s. 39).

⁽¹³⁾ Společnost SFIRS SpA (finanční zprostředkovatel ve smyslu článků 106 a 107 nařízení s platností zákona č. 385 ze dne 1. září 1993) provádí plány a programy a vypracovává pokyny samostatného regionu Sardinie určené k hospodářskému a společenskému rozvoji oblasti. SFIRS se považuje za operativní nástroj samostatného regionu Sardinie, který je držitelem 93 % účasti ve společnosti SFIRS. Společnost je řízena radou ředitelů jmenovaných samostatným regionem Sardinie. Společnost SFIRS navíc podléhá stejnému řídicímu a kontrolnímu orgánu, na němž závisí řízení samostatného regionu Sardinie.

⁽¹⁴⁾ Věc C-482/99 *Francie v. Komise*, bod 70. Věc C-42/93 *Španělsko v. Komise*, bod 13.

⁽¹⁵⁾ Předložena Itálií v příloze k dopisu ze dne 29. května 2009.

- studii zadané nezávislému odborníkovi, v níž šlo o posouzení hodnoty společnosti, která byla symbolicky stanovena ve výši 1 EUR.
- (59) Na základě výše uvedeného lze vyvodit, že pokud jde o přeměnu dluhu na kapitál, společnost SFIRS nejednala jako investor působící v obvyklých tržních podmínkách. Soukromý investor by neprovedl podobnou transakci bez spolehlivého a realistického předchozího hodnocení, z něhož by vyplývalo, že je výhodnější přeměnit dluh na kapitál, než být nadále přednostním věřitelem společnosti.
- (60) Přeměnou dluhu na kapitál poskytla společnost SFIRS výhodu společnosti Legler.
- (61) Z toho vyplývá, že taková přeměna představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.
- (62) Pokud jde o výpočet výše podpory, je třeba poznamenat, že pojem státní podpora je vyhrazen pro finanční podporu z veřejných prostředků. Výše podpory musí být vypočtena na základě tržní hodnoty dluhu, který společnost SFIRS přeměnila na kapitál společnosti Legler. Kdyby měla tedy pohledávka společnosti SFIRS vůči společnosti Legler nominální hodnotu 17 milionů EUR, zatímco den před přeměnou byla její tržní hodnota 450 000 EUR, odpovídá tržní hodnota transakce provedené společností SFIRS, která přeměnila 85,3 % celkového objemu dluhu na kapitál (tedy částku v nominální výši 14,5 milionu EUR), tržní hodnotě 383 850 EUR (tedy 85,3 % ze 450 000 EUR). Výhoda poskytnutá z prostředků státního rozpočtu je tedy 383 850 EUR. Nominální hodnota přeměněného úvěru může být považována za výhodu jen z čistě účetního hlediska.
- (66) Pokud jde o prodloužení podpory na záchranu podniku, bod 26 pokynů stanoví, že pokud členský stát předloží do šesti měsíců od schválení, nebo v případě oznámené podpory od provedení opatření, plán restrukturalizace, bude lhůta pro splacení úvěru nebo pro ukončení záruky prodloužena až do té doby, kdy Komise přijme rozhodnutí týkající se plánu, nerozhodne-li Komise o tom, že toto prodloužení je neoprávněné.
- (67) Oznámení plánu restrukturalizace umožnilo, aby podpora na záchranu podniku pokračovala i po šesti měsících. Itálie však oznámení stáhla. Z bodu 26 pokynů vyplývá, že oznámení plánu restrukturalizace je *conditio sine qua non* pro prodloužení podpory na záchranu podniku. Jestliže je tedy oznámený plán restrukturalizace následně stažen, prodloužení podpory na záchranu podniku musí být automaticky zastaveno.
- (68) Z rozhodovací praxe Komise vyplývá (věc *Ernault*⁽¹⁶⁾ a věc *Huta Cynku*⁽¹⁷⁾), že pokud jí není předložen plán restrukturalizace, ani plán likvidace, nebo pokud je jako v přezkoumávaném případě plán likvidace stažen, není možné podporu na restrukturalizaci legitimně prodloužit ode dne, kdy členský stát stáhl oznámení o plánu restrukturalizace.
- (69) Střednědobá záruka (na dobu trvání plánu restrukturalizace) zamýšlená jako podpora na oznámenou restrukturalizaci byla slučitelná až do té doby, kdy Itálie stáhla oznámení o plánu, neboť představovala prodloužení záruky poskytnuté jako podpora na záchranu podniku.
- (70) Proto je třeba posoudit slučitelnost prodloužené záruky, která byla poskytnuta jako státní podpora, a to ode dne následujícího po dni, kdy Itálie stáhla své oznámení (tedy od 24. července 2008).

Způsobilost podniku pro podporu na restrukturalizaci

- (71) Státní podpora podniku v obtížích může být považována za slučitelnou na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy jen za předpokladu, že jsou dodrženy podmínky stanovené v pokynech pro záchranu a restrukturalizaci.
- (72) Pro podporu na restrukturalizaci jsou podle bodu 12 písm. a) a bodu 14 těchto pokynů způsobilé jen podniky v obtížích.
- (73) Na základě bodu 9 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci se Komise domnívá, že podnik je v obtížích, jestliže není schopen svými vlastními
- (16) Věc C 32/05 (ex N 250/05) ze dne 4. dubna 2007 (Úř. věst. L 277, 20.10.2007, s. 25).
- (17) Věc C 32/06 (ex N 179/06) ze dne 25. září 2007 (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 36).
- (63) Jelikož vyšlo najevo, že oznámená opatření (veřejná záruka a přeměna dluhu na kapitál) představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí Komise posoudit, zda je podpora slučitelná s vnitřním trhem.
- (64) Slučitelnost opatření souvisejících s předmětnou státní podporou s vnitřním trhem musí být posuzována na základě pokynů na záchranu a restrukturalizaci podniků.
- (65) Pokud jde o veřejnou záruku, je pro účely přezkumu slučitelnosti potřeba rozlišovat mezi prodloužením podpory na záchranu podniku a mezi státní podporou skrytou za střednědobou záruku, která představuje rovněž opatření na restrukturalizaci (na dobu trvání restrukturalizace).

prostředky nebo prostředky, které může získat od svých vlastníků/akcionářů nebo věřitelů, omezit ztráty, které by bez vnějšího zásahu veřejných orgánů dovedly podnik zcela jistě k hospodářskému zhroutilí.

- (74) Podle bodu 10 těchto pokynů je podnik v zásadě a bez ohledu na svou velikost považován za podnik v obtížích zejména za těchto okolností:
- v případě společnosti s omezeným ručením vlastníků, kde došlo ke ztrátě více než poloviny zapsaného kapitálu a kde ke ztrátě více než jedné čtvrtiny tohoto kapitálu došlo za posledních 12 měsíců;
  - v případě společnosti, v níž alespoň někteří společníci plně ručí za závazky společnosti, kde došlo ke ztrátě více než poloviny jejího kapitálu zaznamenaného v účetnictví této společnosti a kde ke ztrátě více než jedné čtvrtiny tohoto kapitálu došlo za posledních 12 měsíců;
  - kde nehledě na to, o jaký typ společnosti se jedná, podnik splňuje podmínky vnitrostátního práva pro zahájení kolektivního úpadkového řízení.
- (75) Z bodu 10 písm. a) těchto pokynů tak vyplývá, že bez vnějších zásahů je podnik, který ztratil podstatnou část zapsaného kapitálu, nevyhnutelně odsouzen k zastavení vlastní činnosti v krátké nebo střednědobé lhůtě. Komise dospěla v jednom z předchozích případů⁽¹⁸⁾ k závěru, že v případě, kdy má podnik zůstatek čistého majetku negativní, platí *a fortiori* předpoklad o obtížích. V rozsudku *Biria*⁽¹⁹⁾ Soudní dvůr mimo jiné potvrdil, že zásadní snížení kapitálu značí obtíže a že Komise se oprávněně domnívala, že podnik s čistým negativním majetkem je podnikem v obtížích.
- (76) Společnost Legler splňovala kritérium bodu 10 písm. a) pokynů, neboť v roce 2006 měla zůstatek čistého majetku negativní (viz bod 19).
- (77) Komise navíc poznamenává, že společnost Legler byla považována za podnik v obtížích ve smyslu bodu 10 písm. a) pokynů již 22. května 2007, tedy v den, kdy byla schválena záchrana.
- (78) Finanční situace společnosti Legler se následně nezlepšila. Podnik byl proto v roce 2008 příslušným soudem prohlášen za podnik v platební neschopnosti (viz 16. bod odůvodnění).
- (79) Komise také připomíná, že společnost Legler není nově vytvořeným podnikem ve smyslu bodu 12 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci.
- (80) Na základě bodu 13 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci není podnik, který patří k větší skupině nebo byl větší skupinou převzat, za normálních okolností způsobilý pro poskytnutí podpory na záchranu nebo restrukturalizaci s výjimkou případu, kdy je možné prokázat, že jsou dané obtíže její vlastní a nejsou výsledkem svévolného rozvrhování nákladů v rámci dané skupiny, a že jsou tyto obtíže příliš vážné na to, aby je vyřešila sama skupina.
- (81) Komise uvádí, že společnost Piltar byla pouhým nástrojem, který nevykazoval žádnou hospodářskou činnost, kromě kapitálové účasti ve společnosti Legler. Na základě informací, které má Komise k dispozici, neexistují žádné náznaky, že by obtíže podniku mohly záviset na vlastním rozdělení nákladů uvnitř skupiny. Navíc vzhledem k tomu, že všechny podíly ve společnosti měly v držení soukromé osoby a že společnost nevykazovala žádnou podnikatelskou činnost, kromě kapitálové účasti ve společnosti Legler, nebyla společnost Piltar schopna přispět k restrukturalizaci společnosti Legler.
- (82) Na základě výše uvedeného lze dojít k závěru, že je naplněn bod 9 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci.
- (83) Vzhledem k tomu, že společnost Legler je způsobilá pro podporu na restrukturalizaci, je třeba posoudit, zda jsou dodržována kritéria stanovená v bodech 32–51 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci pro účely slučitelnosti podpory na restrukturalizaci.
- Důsledky stažení plánu na slučitelnost opatření na restrukturalizaci*
- (84) Itálie ovšem stáhla plán restrukturalizace společnosti Legler a neexistuje tedy žádný plán restrukturalizace, který by zavazoval členský stát ve smyslu bodu 35 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci. Komise proto nemůže provést posouzení protiprávně poskytnuté podpory ve světle kritérií stanovených v bodech 32–51 těchto pokynů.
- (85) Komise se navíc domnívá, že veřejnou zárukou a přeměnou dluhu na kapitál nelze na žádném jiném právním základě považovat za slučitelnou s vnitřním trhem.

VI. ZÁVĚR

- (86) Formální vyšetřovací řízení, které bylo zahájeno podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy a které se týká přímé dotace ve výši 13,2 milionu EUR, musí být ukončeno vzhledem k tomu, že Itálie stáhla své vlastní oznámení a nemá v úmyslu uskutečnit dotyčný plán podpory.

⁽¹⁸⁾ Věc C 38/07 (ex N 45/07) ze dne 7. října 2010, *Arbel Fauvet Rail SA* (Úř. věst. C 249, 24.10.2007, s. 17).

⁽¹⁹⁾ *Freistaat Sachsen* (Německo) (T-102/07), *MB Immobilien Verwaltungs a MB System & Co* (T-120/07) v. *Evropská komise*.

(87) Komise má za to, že na veřejnou záruku a přeměnu dluhu na kapitál se vztahuje čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(88) Provedením těchto dvou opatření Itálie porušila čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

(89) Podle Smlouvy a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise oprávněna rozhodnout, že členský stát musí zrušit nebo změnit podporu⁽²⁰⁾, jestliže se ukáže, že je neslučitelná s vnitřním trhem. Podle ustálené judikatury Soudního dvora je cílem povinnosti členského státu zrušit podporu v případech, kdy Komise prohlásí podpory za neslučitelné s vnitřním trhem, obnovit dřívější stav⁽²¹⁾. Soudní dvůr v tomto ohledu stanovil, že tohoto cíle je dosaženo, jestliže příjemce vrátil všechny prostředky, které mu byly neoprávněně poskytnuty, a ztratil tak výhodu, kterou využíval na trhu ve vztahu ke svým konkurentům, a byl tak obnoven stav před poskytnutím podpory⁽²²⁾.

(90) V souladu s touto judikaturou stanoví článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/99⁽²³⁾, že „je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotýčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil“.

(91) Vzhledem k tomu, že dotýčná opatření je třeba považovat za protiprávní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, částky těchto dvou podpor, rovnající se 13 milionům EUR a 383 850 EUR, musí být vráceny, aby byl obnoven stav na trhu před poskytnutím podpor.

(92) Co se týče veřejné záruky, její navrácení musí mít účinnost ode dne následujícího po dni, kdy Itálie stáhla oznámení o podpoře na restrukturalizaci, tedy od 24. července 2008, a musí zahrnovat úroky až do účinného splacení.

(93) Co se týče přeměny dluhu na kapitál, navrácení musí mít účinnost ode dne, kdy byla podpora poskytnuta příjemci, tedy od 31. května 2007, a musí zahrnovat úroky až do účinného splacení.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy týkající se přímé dotace ve výši 13,2 milionu EUR určené pro společnost Legler SpA je skončeno.

⁽²⁰⁾ Věc C-70/72, *Komise v. Německo*, bod 13.

⁽²¹⁾ Spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, *Španělsko v. Komise*, bod 75.

⁽²²⁾ C-70/75, *Belgie v. Komise*, body 64–65.

⁽²³⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Článek 2

Veřejná záruka na částku 13 milionů EUR a přeměna dluhu na kapitál v objemu 383 850 EUR, jejichž poskytnutím společnosti Legler SpA porušila Itálie čl. 108 odst. 3 Smlouvy, představují státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

Článek 3

1. Příjemce vrátí Itálii podpory podle článku 2.
2. Vrácené podpory zahrnují úroky až do účinného splacení.

Co se týče veřejné záruky, úroky nabíhají ode dne následujícího po dni, kdy Itálie stáhla oznámení o podpoře na restrukturalizaci.

Pokud jde o přeměnu dluhu na kapitál, úroky nabíhají ode dne, kdy byla podpora poskytnuta k dispozici příjemci.

3. Úroky se vypočítávají na smíšeném základě podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004⁽²⁴⁾ a nařízení Komise (ES) č. 271/2008⁽²⁵⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.

4. S účinností ode dne oznámení tohoto rozhodnutí Itálie zruší všechny platby stanovené pro účely podpory podle článku 2.

Článek 4

1. Navrácení podpory podle článku 2 je okamžité a účinné.
2. Itálie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 5

1. Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí předloží Itálie Komisi tyto informace:

- a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce navrátil;
- b) podrobný popis již přijatých nebo plánovaných opatření pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím;
- c) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno podporu vrátit.

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1.

2. Itálie informuje Komisi o dosaženém pokroku na základě vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, a to dokud nebude navrácení podpory uvedené v článku 2 dokončeno. Na základě jednoduché žádosti Komise předloží Itálie okamžitě informace o již přijatých nebo plánovaných opatřeních pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Předloží také podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemce navrátil.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 23. března 2011.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda
